

SPIRITUALITY AND PERSONS WHO ARE SUFFERING FROM PSYCHOSIS IN REMISSION

Anita Dučkić Sertić

Family Counseling Caritas Center, Zagreb, Croatia

The paper focuses on role of spirituality as a beneficial effect on persons suffering from psychosis in remission. Therefore, the paper introduces some of the theoretical and empirical notions of the relationship between spirituality and mental health. Namely, in the contemporary society for the last twenty years the spiritual and religious aspect is increasingly present in the scientific research of various professions and psychiatry. Spiritual beliefs and practices have long been associated with neurotic, psychotic delusions. However contemporary research has shown a beneficial effect on the spiritual and / or religious aspects of psychological and often social resources in dealing with severe life situations, stress-bearing as well as developing resistance to crisis situations by encouraging a positive worldview-an optimistic view of life. The spiritual aspect has a beneficial effect on people suffering from psychosis because it affects the reduced need for personal control and control, reduces isolation and loneliness. The results of recent research studies involving the area of spirituality and mental health in the area of depression, anxiety, suicidal ideation, psychotic disorders and opiate addiction record statistically significant positive associations between spirituality and mental health (Koenig 2009). Many contemporary authors based on scientific research (Fallot 1998, Phillips & Stein 2007, and Kehoe 1998; Phillips, Lakin and Pargament 2002) say that spirituality and religion serve as a resource for individuals suffering from psychosis. They believe that the spirituality of the clients can help to grow and face their own mental illness and discomfort (Phillips, Lukoff and Stone, 2009). Persons suffering from psychotic difficulties who have experience of personal spirituality and religious practice show a higher level of recovery and a higher level of struggle with personal difficulties (Tepper, Rogers, Coleman and Malony, 2001). Such people look at God and divine intervention through a sense of freedom, love, and confidence that their situations will be resolved positively. Such attitude toward God helps them to accept and carry the personal "cross".

The aim of this paper is to inspire reflection on multidisciplinary involvement in providing full assistance to psychosocial sufferers through greater integration of spirituality into a professional approach to treating psychosis in the Republic of Croatia.

BLAGOTVORNI UČINAK DUHOVNOSTI KOD OSOBA S PSIHOZAMA U REMISIJI

Rad je usmjeren na prikaz uloge duhovnosti kao blagotvornom učinku kod osoba oboljelih od psihoze u remisiji. Stoga se u radu uvodno žele predstaviti neke dosadašnje teorijske i empirijske spoznaje o povezanosti duhovnosti i mentalnog zdravlja. Naime, u suvremenom društvu posljednjih dvadesetak godina duhovni i religiozni aspekt je sve više prisutan u znanstvenim istraživanjima različitih profesija pa tako i psihijatrije. Duhovno vjerska uvjerenja i prakse dugo su se smatrale poveze s neuroznom, psihotičnim deluzijama. No suvremena istraživanja pokazuju blagotvorni učinak duhovnog i ili vjerskog aspekta kao psihološkog i nerijetko socijalnog resursa u suočavanju s teškim životnim situacijama, u nošenju sa stresom kao i u razvoju otpornosti na krizne situacije, kroz poticanje pozitivnog svjetonazora-optimističnog pogleda na život. Duhovni aspekt ima blagotvorni učinak kod osoba oboljelih od psihoze jer utječe na smanjenu potrebu nad osobnom kontrolom i nadzorom, smanjuje izolaciju i usamljenost. Rezultati studija suvremenih istraživanja koje uključuju područje duhovnosti i mentalnog zdravlja i to u području depresije, anksioznosti, suicidalnosti, psihotičnih poremećaja i ovisnosti o opijatima, bilježe statistički značajne pozitivne asocijacije između duhovnosti i mentalnog zdravlja (Koenig 2009.). Mnogi suvremeni autori na temelju znanstvenih istraživanja (Fallot 1998, Phillips & Stein 2007, Kehoe 1998, Phillips i sur. 2002.) govore kako duhovnost i religija služe kao resurs za pojedince koji pate od psihoze. Oni vjeruju kako duhovnost klijenata može pomoći u rastu i u suočavanju s vlastitom mentalnom bolešću i poteškoćama (Phillips i sur. 2009.). Osobe koje pate od psihotičnih poteškoća, a koje imaju iskustvo življenja osobne duhovnosti i vjerskih praksi pokazuju višu razinu održavanja oporavka i višu razinu borbe s osobnim poteškoćama (Tepper i sur. 2001.). Takve osobe stavljaju pogled na Boga i božansku intervenciju kroz osjećaj slobode, ljubavi i povjerenja kako će se njihove situacije pozitivno riješiti. Takav stav prema Bogu pomaže im u prihvaćanju i nošenju osobnog „križa“.

Cilj ovog rada je potaknuti promišljanje o multidisciplinarnoj uključenosti u pružanju cjelovite pomoći osobama koje pate od psihoza kroz veću integraciju duhovnosti u profesionalni pristup liječenju psihoza u Hrvatskoj.